

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/128/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217285
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4312217285.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika a v jej mene konajúce Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaniach navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12. 08. 2014 pod č. k. 9C/34/2013-81 a proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 15. 10. 2014 pod č. k. 9C/34/2013-118, takto

rozhodol:

Odvolačím súd napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 12. 08. 2014 pod č. k. 9C/34/2013-81 a zo dňa 15. 10. 2014 pod č. k. 9C/34/2013-118 **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením zo dňa 12. 08. 2014 pod č. k. 9C/34/2013-81 súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť v lehote 10 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ dôvodiac, že napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť, ktorou je odôvodnenie, ďalej namietal, že súdny poplatok bol nesprávne vyrubený, nakoľko podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov, spoplatneniu podlieha iba podanie žaloby na náhradu škody, nepodliehajú spoplatneniu ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. Namietal, že navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu a súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, nakoľko v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navyše, podľa ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bola žaloba navrhovateľom podaná pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., a preto je nutné aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Žiadal preto napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť.

Napadnutým uznesením zo dňa 15. 10. 2014 č. k. 9C/34/2013-118 súd prvého stupňa zastavil dovolacie konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne oprel o ustanovenie § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a/, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 2, 10 ods. 1 a § 18ca zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len Zákon o súdnych poplatkoch). Konštatoval, že navrhovateľ podal dňa 19. 09. 2014 dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre. Súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku v sume 40,- eur za dovolanie podľa položky 7a sadzobníka súdny poplatkov a poučil ho o následkoch

nezaplatenia súdneho poplatku za dovolanie. Proti uvedenej výzve podal navrhovateľ odvolanie, žiadal výzvu zrušiť a uviedol, že podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za návrh na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, t.j. spoplatneniu podlieha len podanie návrhu na náhradu škody a nepodliehajú mu ďalšie úkony vo veci samej. Navrhovateľ súdny poplatok za odvolanie v súdom stanovenej lehote nezaplatil. Súdny poplatok za dovolanie určil súd prvého stupňa podľa § 5 ods. 1 písm. a) v spojitosti s § 6 ods. 2 poslednej vety zákona o súdnych poplatkoch. V zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a/ o vzniku poplatkovej povinnosti, táto vzniká podaním dovolania. Súd prvého stupňa zastavil dovolacie konanie podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch pre nezaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie, keďže navrhovateľ tento poplatok napriek výzve súdu neuhradil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len "OSP").

Uvedené rozhodnutie včas podaným odvolaním napadol navrhovateľ, domáhajúc sa ním zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody a nie ďalšie úkony vo veci samej, pretože podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. V tejto súvislosti poukázal na dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa menila, doplnil zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorý obsahuje i legislatívnu zmenu smerujúcu k zavedeniu súdneho poplatku za podanie žaloby, v zmysle ktorého sa žaloby budú spoplatňovať podľa položky 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Za situácie, že podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a nie žaloby súd nebol oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku a nemohol byť preto vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané dovolanie. Tieto svoje závery označil za súladné s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.03.2007 sp. zn. 4Cdo/39/2007, podľa ktorého za súdne konania, ktoré nie sú vedené v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. sa súdne poplatky nevyberajú a v takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy. Mal za to, že pokiaľ v Sadzobníku súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, bola mu preto v rozpore so Zákomom o súdnych poplatkoch uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu označil za zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu zaručenú v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s článkom 12 ods. 1 a článkom 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti argumentoval, že v § 1 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch je vyjadrená ústavná zásada vyplývajúca z článku 59 ods. 2 ústavy, podľa ktorej dane a poplatky možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, pričom použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vylúčené. Uviedol tiež, že úprava poplatkovej povinnosti predstavuje jeden zo základných aspektov podmieňujúcich právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy, a preto ak zákon v tomto smere stanovil pevné a jasné pravidlá, tieto musí akceptovať každý, kto sa dovoľáva práva na súdnu ochranu a rovnako i štát prostredníctvom orgánov súdnej moci, pretože súd pri výkone svojej rozhodovacej právomoci môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Navyac opierajúc sa o ustanovenia § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch tvrdil, že konanie vo veci začalo pred účinnosťou zákona číslo 286/2012 Z. z. a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny vzťah platný do 30.09.2012, kedy konanie vo veci náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo od poplatku vecne oslobodené. Uzavrel preto, že na jeho strane neexistuje legálna povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie a teda ani dôvod na zastavenie dovolacieho konania pre nesplnenie neexistujúcej povinnosti zaplatiť súdny poplatok.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednávania na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolania navrhovateľa nie sú dôvodné, preto obe napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v

odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom v čase podania odvolania, teda v znení účinnom od 15. 06. 2013 do 30. 11. 2013 (ďalej len citovaného zákona), súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 4 citovaného zákona v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 18ca citovaného zákona z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov Zákona o súdnych poplatkoch (ďalej len sadzobník súdnych poplatkov) je súdny poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20,- eur.

Podľa § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania prvostupňový súd vyzve poplatníka aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravila v lehote 10 dní od poručenia výzvy; ak aj napriek výzvy poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania pred tým ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu, rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako 2 mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

V preskúmvanej veci obsah spisu preukazuje, že v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/34/2013 sa navrhovateľ domáhal od odporcu náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9Er/249/2010. Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 11. 07. 2013 č. k. 9C/34/2013-48 bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ odvolanie doručené súdu prvého stupňa dňa 21. 02. 2014. Súd prvého stupňa ho napadnutým uznesením zo dňa 12. 08. 2014 č. k. 9C/34/2013-81, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania, vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie v sume 20,- eur podľa položky číslo 7a sadzobníka súdnych poplatkov. V nadväznosti na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 16. 07. 2014 č. k. 25Co/242/2014-69 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Proti označenému rozsudku odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie doručené súdu prvého stupňa dňa 19. 09. 2014. Následne súd prvého

stupňa výzvou zo dňa 22. 09. 2014 vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie vo výške 40,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v lehote 10 dní od doručenia výzvy, zároveň s poučením, že ak nebude súdny poplatok v určenej lehote zaplatený, súd konanie zastaví. Výzva bola doručená navrhovateľovi dňa 29. 09. 2014 a túto navrhovateľ napadol odvolaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 07. 10. 2014. Napokon súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 15. 10. 2014 č. k. 9C/34/2013-118, ktoré je tiež predmetom tohto odvolacieho konania, rozhodol o zastavení dovolacieho konania.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a popísaných skutkových zistení odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutých uznesení súdu prvého stupňa. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením oboch preskúmaných uznesení využívajúc postup podľa § 219 ods. 2 OSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti ich dôvodov, ktoré duplicitne opakovať nebude.

Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva, že do účinnosti novely Zákona o súdnych poplatkoch vykonanej zák. č. 621/2005 Z.z. boli podľa § 4 ods. 1 písm. c) súdne konania vo veciach náhrady škody spôsobenej rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od poplatku. Uvedená novela však od 01.01.2006 toto vecné oslobodenie vypustila, čo dôvodová správa odôvodnila reakciou na neúmerný nárast právne neopodstatnených žalôb o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z.. Zároveň v Sadzobníku súdnych poplatkov v položke 7a bol zavedený nový paušálny poplatok za žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom vo výške 3.000,- Sk. Ďalšou novelou Zákona o súdnych poplatkoch vykonanou zák. č. 273/2007 Z.z. účinného od 01.07.2007 bolo ust. § 4 ods. 1 doplnené o písm. k/, ktorým bolo opätovne zavedené oslobodenie súdnych konaní vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku zároveň s vypustením položky 7a zo Sadzobníka súdnych poplatkov. Posledná zmena v tomto smere bola uskutočnená zák. č. 286/2012 Z.z., ktorým sa zmenil Zákon o súdnych poplatkoch s účinnosťou od 01.10.2012 a ktorým bolo z ust. § 4 ods. 1 vypustené písm. k/ a v Sadzobníku súdnych poplatkov za položku 7 bola vložená položka 7a v znení, podľa ktorého zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je sadzba poplatku 20,- eur, čím zákonodarca reagoval podľa dôvodovej správy k tejto novele na nárast právne neopodstatnených žalôb o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. na súdoch. Znamená to potom, že po 01.10.2012 konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie sú oslobodené od poplatkovej povinnosti, a preto navrhovateľovi, ktorý je v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch poplatníkom, v súvislosti s podaním takéhoto návrhu vzniká podľa § 5 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť. Rovnako tak sa poplatníkom v týchto veciach v zmysle § 2 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch stáva i ten, kto podal odvolanie alebo ten, kto podal dovolanie, ktorým obdobne poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a) vzniká podaním odvolania a dovolania. V tomto smere navrhovateľom predkladané úvahy, že spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a nie i ďalšie úkony vo veci samej, akým je i odvolanie a dovolanie, odvolací súd nezdiera. V tejto súvislosti poznamenáva, že tieto sú rozporné s právnou úpravou vzťahujúcou sa na danú vec, keď zákonodarca v Zákone o súdnych poplatkoch za poplatníka v odvolacom konaní označuje odvolateľa a v dovolacom konaní toho, kto podal dovolanie, pričom ani poznámka k položke 7a v Sadzobníku súdnych poplatkov ich poplatkovú povinnosť nevyklučuje, resp. neurčuje iný režim (ako napr. poznámka k položke 13 spoločná poznámka k položkám 1, 2, 6, 7, 9, 14 až 16, poznámka k položke 9,...). Ak by totiž súd akceptoval argumenty navrhovateľa znamenalo by to, že ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch stanovujúce vznik poplatkovej povinnosti za odvolanie i dovolanie (§ 2 ods. 4, § 6 ods. 2) by bolo obsolentné, pretože Sadzobník súdnych poplatkov neobsahuje žiadnu položku, ktorá by *expressis verbis* určovala súdny poplatok za podanie odvolania, resp. dovolania. I keď tvrdenie navrhovateľa o vylúčení analógie v poplatkových veciach je súladné s ustálenou judikatúrou a odvolací súd ho ani nespochybnuje, uložením poplatkovej povinnosti za odvolanie (resp. dovolanie) voči rozhodnutiu vo veci samej v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nedochádza tak k svojvoľnému rozširovaniu úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti a ani k použitiu analógie legis pri vyrubení súdneho poplatku. V tomto smere neobstojí ani poukaz navrhovateľa na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/39/2007 riešiaci právnú otázku, ktorá na daný prípad nedopadá.

Napriek námietkam navrhovateľa uvedeným v odvolaní, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 12. 08. 2014 č.k. 9C/34/2013-81 neobsahuje žiadne dôvody, preto je nepreskúmateľné, odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti tohto uznesenia, pretože spĺňa limity riadneho odôvodnenia rozhodnutia vyžadované platnou právnou úpravou. Napadnuté rozhodnutie totiž obsahuje zákonom požadované náležitosti podľa § 169 ods. 1 OSP a to označenie súdu, ktorý ho vydal, účastníkov konania a vecí, výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní, ako i deň a miesto vydania uznesenia. Z jeho odôvodnenia tiež nad akúkoľvek pochybnosť plynie, že súdny poplatok bol navrhovateľovi vyrubený za odvolanie voči rozsudku, pretože ho nezaplatil už po podaní odvolania, a to s poukazom na ustanovenia Zákona o súdnych poplatkoch (§ 5 ods. 1 písm. a/ a § 8 ods. 1).

Reagujúc na ďalšie námietky odvolateľa odvolací súd tiež poznamenáva, že v danom prípade ide o konanie na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom začaté na návrh navrhovateľa dňa 27.09.2012, t.j. pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., a že odvolanie proti uzneseniu zo dňa 12. 08. 2014 č.k. 9C/34/2013-81 podal navrhovateľ po jeho účinnosti dňa 28. 08. 2014, a takisto aj dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu podal navrhovateľ po jeho účinnosti dňa 18. 09. 2014. Vznik jeho poplatkovej povinnosti ako odvolateľa, resp. dovolateľa bolo potom potrebné posúdiť i z hľadiska prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01. 01. 2012 a to § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch. Pri výklade tohto ustanovenia nemôže byť spor o tom, že zmyslom tam uvedenej úpravy je vyňať niektoré úkony alebo konania z režimu spoplatňovania založeného zákonom č. 286/2012 Z. z. Pre danú vec je preto určujúcim hľadiskom zaradenie úkonu, ktorý sa má spoplatniť pod niektorú z častí tejto zákonnej definície. Pri snahe o zodpovedanie tejto otázky si treba uvedomiť, že právna úprava súdnych poplatkov pracuje s legislatívnou skratkou „poplatkový úkon“, pod ktorú zahŕňa jednotlivé úkony alebo konania súdov vykonávané na návrh a tiež úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry. Pretože odvolanie aj dovolanie sú úkonmi účastníka konania, je vylúčené, aby mohli byť úkonmi orgánu štátnej správy, súdov alebo prokuratúry a rovnako tak nie sú ani návrhom na vykonanie určitého úkonu súdom. Z charakteru odvolania, resp. dovolania vyplýva, že sú návrhmi na začatie osobitných konaní a to konania odvolacieho, resp. dovolacieho. V súvislosti s poplatkovou povinnosťou navrhovateľa za odvolanie aj dovolanie je takto potom rozhodujúce, či odvolacie aj dovolacie konanie boli začaté do 30.09.2012. O takýto prípad v súdnej veci nejde, pretože preukázateľne odvolacie konanie na návrh navrhovateľa začalo až dňa 28. 08. 2014 a dovolacie konanie na návrh navrhovateľa začalo až dňa 18. 09. 2014, a preto navrhovateľovi v súvislosti s podaním odvolania, a takisto aj dovolania vznikla poplatková povinnosť. Preto správne súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 12. 08. 2014 č.k. 9C/34/2013-81 vyrubil navrhovateľovi za podané odvolanie súdny poplatok, aplikujúc tak platnú právnú úpravu, účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti a rovnako tak správne stanovil i výšku súdneho poplatku v sume 20,- eur v súlade s položkou 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Takisto súd prvého stupňa správne výzvou zo dňa 22. 09. 2014 vyrubil navrhovateľovi za podané dovolanie súdny poplatok vo výške 40,- eur v súlade s položkou 7a Sadzobníka súdnych poplatkov aplikujúc tak platnú právnú úpravu účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti navrhovateľa, keď bolo preukázané, že na navrhovateľa nedopadá prípad vecného (§ 4 ods. 2) ani osobného (§ 4 ods. 1) oslobodenia od súdneho poplatku. V prípade, že navrhovateľ na výzvu súdu nereagoval a súdny poplatok za dovolanie nezaplatil (svoju poplatkovú povinnosť si navrhovateľ nespĺnil ani do rozhodovania odvolacieho súdu), súd prvého stupňa spravujúc sa ustanovením § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch za splnenia tam uvedených podmienok správne dovolacie konanie zastavil.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ ide o podanie navrhovateľa označené ako "odvolanie proti uzneseniu na úhradu súdneho poplatku za dovolanie", doručené súdu prvého stupňa dňa 07. 10. 2014, odvolací súd sa ním nezaoberal, nakoľko výzva súdu prvého stupňa zo dňa 22. 09. 2014, ktorou bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie vo výške 40,- eur do 10 dní od doručenia uznesenia, nie je rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 201 OSP, proti ktorému zákon pripúšťa odvolanie. Za situácie, že súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za dovolanie výzvou, nie je na ňu možné aplikovať zákonné ustanovenia, ktoré ustanovujú formu uznesenia. Odvolací súd preto podanie navrhovateľa posúdil podľa jeho obsahu v intenciách ustanovenia § 41 ods. 2 OSP ako jeho vyjadrenie k poplatkovej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.